

**[Stetter.]**

forslag vil rejse en lang række andre spørgsmål og problemer, som vi vil søge oplyst under det kommende udvalgsarbejde. Hverken lovteksten eller bemærkningerne hertil giver svar på disse spørgsmål og problemstillinger.

Jeg skal derfor til slut sige til ministeren, at den foreslåede ikrafttrædelsesdato, 1. juli 1977, ikke er realistisk. Folketinget og skatteudvalget skal nødvendigvis have rimelig tid til at behandle denne alvorlige sag. Alt andet vil være uforsvarligt. Der er i dag 19 arbejdsdage tilbage inden grundlovsdag, og der er snævre grænser for, hvor meget mere der kan presses gennem udvalget og gennem tinget inden den 5. juni. Resultatet af udvalgsarbejdet vil være afgørende for vor endelige holdning til lovforslaget.

**Bollmann (CD):**

Forslaget er et led i en stramning af kontrollen med indkomstbeskatningen og en del af det indgåede februarforlig.

Der skal ikke herske tvivl om, at CD støtter bestræbelser på, at alle betaler den skat, der skal betales. Det, man kunne være bange for, er, om der med et sådant forslag lægges op til en kæmpeadministration for at klare disse regler. Men nu har ministeren jo været meget opfindsom og overladt ulejligheden til pengeinstitutterne og andre, der udbetaler renter, og efter bemærkningerne skal der ikke ydes nogen godtgørelse for denne ulejlighed.

Det er da muligt, at pengeinstitutterne kan administrere ordningen uden en godtgørelse, men så kan man måske se på, om der er andre områder, hvor vi ikke fortsat bør genere disse pengeinstitutter.

Om de enkelte paragraffer skal jeg blot sige, at der er ting, der ikke helt stemmer med forligsteksten, f. eks. ikrafttrædelsesdatoen, der her er sat til den 1. juli 1977 i stedet for den 1. januar 1978. Der er også andre ting, det må forekomme naturligt at se nærmere på, f. eks. at en kontoindehaver automatisk må have orientering om de indberettede beløb. Også andre dele af lovforslaget vil vi gerne se nærmere på under udvalgsbehandlingen, som vi positivt vil gå ind i.

**Ole Olsen (SF):**

Jeg synes, det var meget interessant at høre hr. Ove Jensen og hr. Christophersen heroppefra. Jeg kan huske, at da jeg engang studerede

Økonomi på Københavns universitet, lærte vi statistik, at når man lagde skat på ispinde, så ville ispindefabrikkerne aldrig henvise til deres interesser. De ville altid henvise til børnenes interesser. Det synes jeg altså at de to herrer, der var heroppe, gjorde vældig godt. Det var ikke dem, der tog renteindtægterne. Det var det administrative besvær, man henviste til. Jeg synes nok, vi kan feje indvendingerne til side.

Det konservative folkeparti ved hr. Stetter var mere sophisticated. Der var en bunke indvendinger. Han begyndte med at sige: det vil vi da godt; så kom alle indvendingerne efterhånden, og til sidst sagde han: det vil vi altså ikke.

Jeg synes, at regeringen skal være opmærksom på, at man ikke behøver det konservative folkeparti her. Jeg vil sige til regeringen: lad være med at slutte forlig med det konservative folkeparti her; få gennemført det lovforslag, som det er. Jeg mener, at regeringen har de nødvendige mandater til det i folketinget. Det synes jeg er væsentligt. Oven på sorgens dag i fredags, hvor jeg nok synes, at socialdemokratiet skred så langt ud til højre, som det overhovedet kunne skride, synes jeg, socialdemokratiet skulle forsøge, og regeringen skulle forsøge, at se i øjnene, at man nok i mange retninger har et fornuftigt flertal her i folketinget. Man skal forsøge at få dette lovforslag gennemført uden at give koncessioner til det konservative folkeparti.

Det er klart, at vi fra SFs side vil støtte dette lovforslag, det er helt klart. Jeg mener, at vi kan tælle så mange mandater op – det håber jeg at høre bagefter – at ministeren simpelt hen kan gennemføre lovforslaget, som det foreligger, uden at give koncessioner til højre side i salen. Jeg synes, at ministeren skulle benytte lejligheden til at vise, at det kan man gøre. Det håber jeg at man gør.

**Knud Jespersen (DKP):**

Det lovforslag, der foreligger til behandling, er faktisk et godt forslag. Det er ikke sådan, at vi svinger om os med ros til regeringen. Vi bruger oftest riset, og beklageligvis er det også det, der oftest er brug for. Når vi synes godt om dette forslag, hænger det også sammen med, at vi kan nikke genkendende til nogle af de ting, vi foreslog i 1973–74, nærmere bestemt den 1. februar 1974, idet vi foreslog, at man benyttede kontrollovens muligheder for